

af Loven om en midlertid Ordning af Kommissariaterne at stille Ændringsforslag, der gik ud paa at fritage de private Baner, der nu ere under Anlæg, for at yde Bidrag for det Tilsyn, der udøves af de kgl. Kommissarier med Anlægget af disse Baner. Min Ændring blev ikke vedtagen, og en af de Grunde, man førte i Marken mod den, var, at man frygtede for at sende Lovforslaget tilbage til Landstinget, idet det mulig der kunde lide Skibbrud. Nu er den Sorg jo slukket. Loven om Kommissariaterne er vedtagen og stadfæstet af Hs. Maj. Kongen, saa nu er der ingen Fare ved at røre ved Sagen paa ny.

Man stillede mig den Gang endvidere i Udsigt, at Sagen kunde ordnes ved Finansloven, og deri giver jeg det ærede Medlem, der ved nævnte Lejlighed talte herom, Ret. Jeg maa derfor bringe en Tak til Mindretallet i Finansudvalget for det Ændringsforslag, det har stillet under Nr. 72. Jeg kan derimod ikke deltage i den megen Taksigelse, der i Dag er fremført til den højtærede Minister og Fler-tallet i Finansudvalget, men som gammel Pædagog har jeg ogsaa lært, at det ikke er sundt stadig at overøse den enkelte med Ros og Tak. Der skal en vis Blanding af Ros og Dadel for at tilvejebringe den fornødne Ligevægt, og det er derfor maaske heldigt, at det er faldet i min Lod i Dag ikke at fortsætte med den megen Ros og Virak, men at blande lidt Malurt i Bægeret, idet jeg udtaler en Beklagelse over, at Ændringsforslag Nr. 72, hvor rimeligt og billigt det end er, ikke har kunnet finde Naade hverken hos Flertallet i Udvalget eller den højtærede Minister.

Sagen er nemlig, at den Lov, jeg hentydede til før, og som nu er gældende Lov, fritager alle andre Egne for Fremtiden for at betale til de kgl. Kommissarier. Der er nu kun tilbage de Egne, der have private Baner under Anlæg. De skulle betale Bidrag, men vel at mærke *ikke* til de kgl. Kommissarier, thi Betalingen til disse overtages fra 1. April 1906 af Statskassen. De, der have Koncession paa Anlægget af private Baner, skulle nu indbetale deres Bidrag til Statskassen, men det forekommer mig, at den ikke er saa nødlidende, at den ikke skulde kunne give Afkald paa dette Bidrag, som private Baner hidtil have ydet til Kommissarierne, men fremtidig skulle betale ind i Statskassen. Skulde de private Baner, der ere under Anlæg, vedblivende have betalt Bidrag til Kommissarierne som en Del af disses Løn, skulde jeg ikke have rejst Invendinger, men da

Statskassen har overtaget Betalingen af deres Løn fra 1. April 1906, forekommer det mig i høj Grad stødende, at Statskassen vil kræve for sig de Bidrag, Kommissarierne hidtil have haft, for at dække den mindre Løn, de kgl. Kommissarier skulle have i Fremtiden. Det forekommer mig højst besynderligt. Og da vi nu have et Baneanlæg under Arbejde i Fyn, der falde ind under den Bestemmelse, at Koncessionshaverne skulle vedblive at betale Bidrag ikke til den kgl. Kommissarius, men til Statskassen, nemlig Banen fra Faaborg til Odense, mener jeg, der er Anledning for mig, der har den Ære at være Medlem af Odense Amdsraad, og der har været med til at yde Bidrag til Banen, til at rejse Indsigelse, saa at der i det mindste rejses Indsigelse fra en Fynbos Side mod, at vi skulle behandles anderledes end andre Egne.

Naar man anlægger en Privatbane, er der Udgifter nok for dem, der ønske at tilvejebringe et saadant Anlæg, og det forekommer mig derfor mærkeligt, at Staten bestemmer, at ved Siden af alle de Udgifter, Kommuner og private have dertil, skulle de ogsaa betale Bidrag til den kgl. Kommissarius, samtidig med, at alle Egne, hvor der anlægges Statsbaner, ere fritagne. Banen Faaborg—Odense anlægges paa de Vilkaar, at Staten kun yder Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne. Medens Staten for en hel Række andre Baner har ydet Halvdelen af Anlægssummen, og medens den til andre Baner, ogsaa i Fyn, har ydet indtil 80,000 Kr. pr. Banemil, maa Beboerne af den Egn, hvor Faaborg—Odense Banen anlægges, selv betale Baneanlægget og faa kun Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne refunderede af Statskassen.

Hvis denne Privatbane endda kun havde denne Udgift, 1,200 Kr. aarlig, til den kgl. Kommissarius, var ganske vist Ulykken ikke saa stor. Banen har jo været under Anlæg i 2—3 Aar. Den vil ikke blive helt færdig før i Slutningen af 1907, man mener, at den vil komme i Drift i Slutningen af 1907, men Spørgsmaalet om, hvad der skal betales til den kgl. Kommissarius, bliver ikke afgjort, før Ministeriet har revideret Regnskaberne og den hele Sag er i Orden, og det, ved man, er en langsom Ekspedition, det gaar ikke med Iltogsfart. Jeg tror derfor ikke at tage fejl, naar jeg gaar ud fra, at Koncessionshaverne skulle betale til den kgl. Kommissarius indtil Slutningen af 1907 1200 Kr. aarlig eller 100 Kr. maanedlig.